

Deras Farting bli til wrak.
 Mer än fyr'ti Priser fås,
 Andra åter platt förgås;
 Svenska blodet
 Wisat modet,
 När Victoria man blås.

Officerare man ser
 Öfver hundra falla ner,
 Med två tusen
 Som i luften
 Om Pardon wår **GLISTAS** her.
 Store Gud! som magten har,
 Hjelp wårt Land och Landens Far.
 Pris och Åra
 Ut heindåra
 Dig, som warit wårt försvar.

GS 1761

Twänne

Sågne = Sjud,

Det Första på

Tacksägelse-Dagen

Den 3 Junii 1790.

Öfwer

Wår dyre Konungs muntne Ses-
 grar til Lands och Watten.

Sjunges, efter sin egen behageliga Melodie.

Det Andra:

Då

Under Kongl. Maj:ts Höga Be-
 fäl, Svenska Skärgårds,
 Flottan erhöi en full-
 komlig Seger

Öfwer

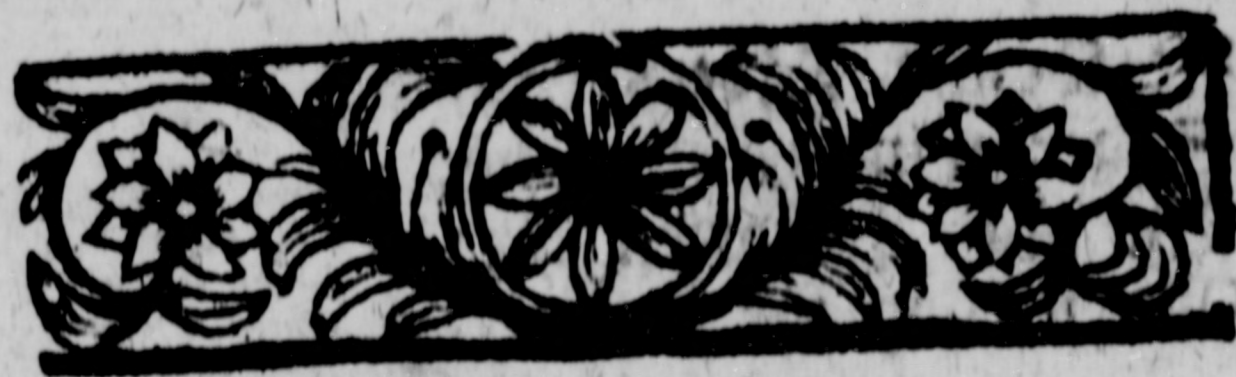
Den Ryska,

Uti Swenskt Sund, d. 9 Julii 1790.
 Sjunges, under melodie af Gardes Marchen.

~~~~~

Tryckt i Calmar, År 1790.

af en på visor

Alla de som redligt tänka,
Sammanstäm med Frdgdesjud
När, som Svenska Baren blåsta,
För des Segrar tacka Gud;
Svenska Flaggan åter vunnit
En förnyad Heders Glans,
Redlighet med iswer brunnit,
Wäl förtjent sin Lagerfrants.

Dyre Kung! wi allmänt wörda
Dig nå underdånigt wis,
Och en lika pligt afbörda,
Sjunga Dit och Hjältars pris.
Himlens nåd Dit Sward ledlager!
Til Din Herder, Rifets Wäpn,
Är, til Fiendernas äga,
Bruka Siewa Bergwårts Järn.

Ryssa Gav'lar skal intyga
Hurri Svenska Bugar blå,
Ej för elden warit blyga,
Men med GUSTAF willigt gå.

Alt förnya Fädrens Åra,
Seger vinna, eller dö;
Vi utaf Historien lära
Varit Lag för Aletles Ö.

Wåga Lif och Blod för Åra,
Lagars helgd och Lärans skydd;
Wärdigt stora Korsets bär,
Prof af största Kungars Dygd:
Sit Lif ej **BLISST** råds at blotta
För vår Sälhet, Sit Berdm,
När Han på Sin Stårgårds Flotta
Var om Swenska Flaggan om.

Store Kung! när Du utförde
Dwärf, wårt tidehwarf ei hördt,
Fiendernas Flagg förstörde,
Och dess Fäste nära rört,
Tog til fånga flere Segel
Sållan Wårre återman,
Följde Martis gamla Regel:
Satte öfrigt uti brand.

Häftig låga sasa wäcker,
Och hwad werkan elden gjorde,
Huru den en Stad förstörde
Blef af Hjelten estersvordt;
Jag tror **ELKE** den Tolstes Minne,
Swertiges heder, wapnens pris,

Uti

Uti alla Ryfars sinne,
Wäckes på nytt af detta ris.

Alla de sig distingveradt
Uti dess warne kraf,
Tregna råd i hast fingeradt
Och med styrka gjordt sin sak,
Var förtjent wår tack och åra,
Officer och menig man,
Hwilda Swenska wapnen bär
Til förhvar för Festerland.

Gud, som en alswäldig Hjelte
Wist de Swenska wapnen fört,
Styrkt wår Konung uti Fälte
Och wår ewans Makt förstört;
Dig bär wi Tackoffer bär,
Som all werldens grundwal lagt,
Och Dit Namn til ewig Åra,
Segren of tilwaga bragt.

Gud wår Konungs lif bewara
Och wälsignad ålder gif!
Fenda Fiendernas fnara
Och all salhet sönderis,
Enighetens band beskränja,
Alt en hwar sin pligt fullgä
Under mandom tro och samja
Swärdet med all heder för.

Hes.

Hertig CARL vårt Rikes heder
 Har wid Hogland återbragt,
 Gud, som allting styr och leder
 Skydda Prinsen med sin magt,
 Ut, til Swenska Flaggans ära,
 Vidare på watten gå
 Och de Fagras wärdigt ståra,
 Som wi uti hoppet spå.

Store Gud! wälsigna Rydda
 Sveriges dyra Kunga-Hus!
 Öfwer Slott til minsta bydda
 Gjut wälsignadt Nåde ljus:
 Rikets magt til Lands och Watten
 Dägna med Din starka hand,
 Ut så Dag, som sjelfwa natten
 Ej förloras minsta grand.

Hjelte kind Dit swärd wid sida,
 Tag den lyktan Du äst wärd,
 Ut i Hjeltebragd än wida
 Föra Dit och Herrans Swärd:
 Dyra Kung! hwart redligt sinne
 Underdånigst önskar så,
 I war bön och kära minne
 Ståll Din Thron ewärdligt stå.

Den

Den Andra:

Swenska tungor! up och sjung!
 Rorens muntre, gammal, ung,
 Til at prisa
 Med en Wisa
 Himlen för war Store Kung,
 Som på Sjö och Land i Fält
 Har Sit dyra Lif utstält,
 I stor fara,
 För at wara
 Den som Swea Folt gjde sågt.

Rykar trodde i Swensk Sund,
 Stjuta GUSTAF ned i grund;
 Börja dundra
 Många hundra,
 Med Canoner, flere pund.
 Men Gud til Sin Smorda såg
 Der Han war på Hastens wäg;
 Hjelpen sände,
 Då det hände,
 At war fiend' slagen låg.

Tingstyra timmars brat
 Uslag gjer i GUSTAFS sat,
 Ströken knalla,
 Rykar falla,

Deras